

בש"פ 5681/21 - מדינת ישראל נגד ראובן דדון

בבית המשפט העליון

בש"פ 5681/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העוררת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

ראובן דדון

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על
החלטות שניתנו ביום 26.7.2021 וביום 17.8.2021
על ידי בית המשפט המחוזי חיפה (השופט נ' סילמן)
במ"ת 29455-01-19

בשם העוררת:

עו"ד עילית מידן

בשם המשיב:

עו"ד אורי בר עוז; עו"ד נדיר ברנסי; עו"ד פאדיברנסי

החלטה

1. לפניי ערר המדינה על החלטות בית המשפט המחוזי חיפה (השופט נ' סילמן) אשר ניתנו ביום 26.7.2021 וביום 17.8.2021 במ"ת 29455-01-19, במסגרתן הוחלט על העברת המשיב מבית המעצר למעצר באזוק אלקטרוני ביישוב מנחמיה בתנאים מגבילים אשר כוללים מעצר בית, פיקוח בידי שלושה מפקחים שנבחנו, אושרו והפקידו התחייבות ע"ס 2,000,000 ₪ כ"א, הפקדה כספית ע"ס 700,000 ₪, התחייבות עצמית ע"ס 2,000,000 ₪, ערבות צד ג' החתומה בידי שלושה ערבים ע"ס 1,000,000 ₪ לכל ערב, ועיכוב יציאה מן הארץ (להלן: ההחלטה קמא).

2. ההחלטה קמא ניתנה בקשר למשפט בו מואשם המשיב, יחד עם שני בניו, ברצח, בניסיון לרצח, ובעבירות נשק, אשר מתנהל בתפ"ח (מחוזי חיפה) 29407-01-19 זה כשנתיים ושמונה חודשים. הרקע העובדתי של הפרשה החמורה נשוא המשפט מפורט בהחלטות שניתנו על ידי השופט נ' סולברג (בש"פ 1519/19), השופט ג' קרא (בש"פ 6611/20), ואנוכי (בש"פ 4320/21). האמור בכתבה אישום ביחס למשיב מאומתבראיות לכאורה, ואף הוכח כי המשיב ניסה להימלט מהדין והצליח להסתתר במשך תקופה ארוכה. הפרשה אינה רק חמורה, אלא

גם מורכבת: שאלת הזיהוי של מבצעי הרצח והניסיון לרצח אינה פשוטה; מספרם הכולל של עדים שמסרו ושעתידיים למסור את עדותם בנוגע לעובדות הפרשה, מטעם המדינה ומטעם הנאשמים, עשוי להגיע ל-300; פרשת ההוכחות-אשר נפתחה בעקבות כפירת המשיב ובניוב מיוחס להם-כבר הצריכה עשרות ישיבות, ועדיין אין זה ברור אימתי המשפט יסתיים.

3. הימשכות המשפט לא היתה הסיבה הבלעדית, ואף לא העיקרית, להחלטה קמא. בית משפט קמא החליט כפי שהחליט בהתבססו בעיקר על מצבו הבריאותי הקשה של המשיב: אדם כבן 60 הסובל, בין היתר, מגידול סרטני באזור הבטן והלבלב, אשר דרש ניתוח וטיפול כימותרפיים, הנמשכים גם בימים אלה.

4. המדינה סבורה כי ההחלטה קמא לא נתנה משקל הולם למסוכנות הרבה והמוכחת אשר נשקפת מהמשיב, לחשש הממשי, לדבריה, כי הלה ינסה שוב להימלט מאימת הדין, וכן לאפשרותו לקבל טיפול רפואי בין כותלי הכלא.

5. בפי המדינה טענות כבדות משקל. ואולם, לאחר שידעתי כי המשיב נתון במצב בריאותי קשה עד מאד, כי עליו להישמר מפני זיהומים על מנת לשמור על חייו, וכי משפטו אינו עומד להסתיים בקרוב - הגעתי למסקנה כי החלטתו של בית משפט קמא להעביר את המשיב למעצר-בית באזוק אלקטרוני תחת פיקוח הדוק ובכפוף להפקדת ביטחונות כספיים כבדים, כיאה למשפטי רצח, איננה מצדיקה התערבות במסגרת הערר. מדובר בהחלטה מידתית ושקולה. התנאים המגבילים שקבע בית משפט קמא נותנים מענה מספק לחשש כי המשיב ינסה להימלט; וגם אם ניתן להטיל ספק כזה או אחר ביכולתם של המפקחים להטיל עליו מרות - מרותה של המחלה הקשה ממנה סובל המשיב והביטחונות הכספיים הכבדים שהמשיב, מפקחיו וערביו הפקידו בבית המשפט מהווים משקל-נגד מספק.

6. אשר על כן, נחה דעתי כי במקרה חריג זה היתה הצדקה לקביעת החלופה למעצרו של המשיב בכלא, בתנאים שקבע בית משפט קמא.

7. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ז באלול התשפ"א (25.8.2021).

ש ו פ ט